

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid](#) [\[Link\]](#).

Besluit in zaak 640/2011/AN - Het taalbeleid van de Europese Commissie bij openbare raadplegingen

Besluiten

Zaak 640/2011/AN - Geopend op 14/04/2011 - Aanbeveling omtrent 24/11/2011 - Besluit over 04/10/2012 - Betrokken instelling Europese Commissie (Kritische opmerking) |

Klager, een Spaanse advocaat, diende bij de Europese Ombudsman een klacht in over het feit dat de Europese Commissie een openbare raadpleging alleen in het Engels had gepubliceerd.

De Ombudsman stelde niet alleen een onderzoek in naar het door klager gemelde feit dat de desbetreffende raadpleging niet beschikbaar was in andere talen dan het Engels, maar ook naar het algemene taalbeleid van de Commissie bij openbare raadplegingsprocedures. Uit het onderzoek van de Ombudsman kwam naar voren dat maar heel weinig openbare raadplegingen in alle officiële EU-talen werden gepubliceerd. Bovendien was er geen voorspelbaar taalpatroon, aangezien verscheidene raadplegingen die waren gericht op het algemene publiek in slechts één of een zeer klein aantal talen waren gepubliceerd. Dit waren gevallen van wanbeheer.

De Ombudsman stelde een ontwerpaanbeveling op voor de Commissie, waarin hij stelde dat zij alle raadplegingen in alle officiële EU-talen moest publiceren, of burgers op verzoek een vertaling moest verstrekken. Hij stelde ook een ontwerpaanbeveling op die inhield dat de Commissie duidelijke, objectieve en redelijke richtsnoeren inzake het gebruik van de verdragstalen in haar openbare raadplegingen zou opstellen, waarvan zij burgers op de hoogte zou moeten stellen.

De Commissie verwierp de eerste ontwerpaanbeveling van de Ombudsman. Wat de tweede ontwerpaanbeveling aangaat, nam de Commissie kennis van de opmerkingen van de Ombudsman over inconsistenties in het gebruik van de officiële talen en zegde zij toe te zullen werken aan een coherenter taalbeleid met betrekking tot openbare raadplegingen. De Ombudsman concludeerde dat de Commissie zijn ontwerpaanbevelingen niet correct ten

uitvoer legde. Aangezien het Europees Parlement kort geleden een resolutie had aangenomen over *"Openbare raadplegingen en de beschikbaarheid ervan in alle EU-talen"*, die betrekking had op het onderwerp van de ontwerpaanbevelingen van de Ombudsman, achtte de Ombudsman het niet passend om een speciaal verslag in te dienen bij het Parlement. Hij sloot het onderzoek daarom af met een kritische opmerking. De Ombudsman stelde het Parlement van zijn besluit op de hoogte, zodat het daar rekening mee kon houden wanneer het de reactie van de Commissie op zijn resolutie zou beoordelen.

Introductie

1. Dit onderzoek vloeit voort uit een individuele klacht over een specifieke openbare raadpleging die de Commissie alleen in het Engels heeft gestart. In de klacht werd de aandacht van de Ombudsman echter gevestigd op de algemene kwesties die eraan ten grondslag lagen, namelijk het taalbeleid van de Commissie tijdens openbare raadplegingen. Over deze kwestie is een resolutie van het Europees Parlement op 14 juni 2012 aangenomen.

De achtergrond van de klacht

2. Op 7 oktober 2010 publiceerde de Europese Commissie een mededeling [1] met ideeën voor de toekomstige belasting van de financiële sector. Vervolgens heeft de Commissie op 22 februari 2011 een openbare raadpleging over de belasting van de financiële sector (hierna „de raadpleging” genoemd) gestart. De raadplegingsmededeling [2] werd gepubliceerd in het Frans, het Engels en het Duits, terwijl de raadplegingsnota (het „Papier”) alleen beschikbaar was in het Engels [3]. Het publiek werd verzocht uiterlijk op 19 april 2011 opmerkingen over de nota in te dienen.

3. Op 9 maart 2011 heeft klager, een Spaanse advocaat, de Commissie schriftelijk gevraagd wanneer de Spaanse vertaling van het document beschikbaar zou zijn.

4. Op 11 maart 2011 heeft de Commissie geantwoord dat het document alleen in het Engels is gepubliceerd vanwege „*een kwestie van tijd*” en het technische karakter ervan. De Commissie legde uit dat het Parlement, de Raad en zichzelf hadden verzocht om de evaluatie van het effect van de belasting in de financiële sector vóór de zomer van 2011 gereed te maken, zodat de raadpleging van start ging zodra de Engelse versie beschikbaar was. Volgens de Commissie zou de vertaling van de documenten in de andere talen de raadpleging hebben vertraagd en het onmogelijk hebben gemaakt om de vóór de zomer ontvangen feedback te evalueren.

5. Bovendien heeft de Commissie erop gewezen dat de raadpleging vanwege de technische aard ervan voornamelijk gericht was op belanghebbenden in de financiële sector. Om deze redenen kwalificeerde de Commissie haar publicatie in het Engels als een „*slechts praktische oplossing, gezien de omstandigheden*”, maar verduidelijkte zij dat belanghebbenden hun bijdragen in elke EU-taal konden indienen.

6. Klager was niet tevreden met het standpunt van de Commissie en wendde zich op 11 maart 2011 tot de Ombudsman.

Onderwerp van het onderzoek

7. De Ombudsman heeft een onderzoek geopend naar de volgende beweringen en beweringen die in de klacht zijn vermeld.

Bewering:

De Commissie heeft er niet voor gezorgd dat het raadplegingsdocument over de belastingheffing in de financiële sector in alle officiële talen van de Unie werd gepubliceerd.

Claim:

De Commissie moet in beginsel haar raadplegingsdocumenten in alle officiële talen van de Unie publiceren of de burgers op verzoek een vertaling bezorgen.

8. De Ombudsman heeft de Commissie ook verzocht in zijn advies de volgende kwesties aan te pakken:

(I) Heeft de Commissie de mogelijkheid overwogen om de tekst van de raadpleging na de bekendmaking in andere talen van het Verdrag te vertalen? Bevestigend, waarom heeft het dat niet gedaan?

II) Heeft de Commissie de mogelijkheid overwogen om het raadplegingsdocument op verzoek van de burgers te vertalen? Heeft zij dergelijke verzoeken ontvangen?

III) Heeft de Commissie overwogen de burgers ervan op de hoogte te stellen dat zij bijdragen in eender welke taal van het Verdrag zou aanvaarden? Waarom heeft zij dat in de raadplegingsnota niet vermeld?

(IV) Heeft de Commissie bijdragen aan haar raadpleging ontvangen van het grote publiek? Bevestigend, in welke taal(en) zijn ze opgesteld?

9. Ten slotte deelde de Ombudsman de Commissie mee dat hij het op prijs zou stellen als de Commissie in haar advies specifiek zou kunnen verwijzen naar de beginselen van gelijkheid en evenredigheid en commentaar zou kunnen geven op de relevantie van artikel 10, lid 3, [4] en artikel 11, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie („VEU”).

10. In verdere correspondentie, die op 18 mei 2011 aan de Ombudsman werd toegezonden, heeft klager het standpunt ingediend dat de Ombudsman de Commissie zou moeten verzoeken informatie te verstrekken over haar algemeen beleid inzake openbare raadplegingen en over de

vraag of er in dit verband algemene richtsnoeren zijn, met name vanuit taalkundig oogpunt. De Ombudsman was van mening dat deze zaken binnen het toepassingsgebied van het onderzoek vielen, zoals reeds aangekondigd aan klager en de Commissie.

Het onderzoek

11. Op 14 april 2011 heeft de Ombudsman de Commissie verzocht een advies in te dienen over bovengenoemde kwesties.
12. Op 19 april, 13, 18 en 27 mei, 17, 20 en 23 juni 2011 heeft klager verdere correspondentie naar de Ombudsman gestuurd, met voorbeelden van andere openbare raadplegingen die ondertussen door de Commissie zijn gestart, in verschillende taalcombinaties.
13. De Commissie heeft haar advies op 15 juli 2011 in het Engels ingediend en op 1 augustus 2011 heeft de Ombudsman een vertaling in de taal van de klacht ingediend, dat wil zeggen het Spaans. Op 2 augustus heeft de Ombudsman de Spaanse vertaling doorgestuurd naar klager en hem verzocht daarover opmerkingen in te dienen. Klager deed dat op dezelfde dag.
14. Op 24 november 2011 heeft de Ombudsman een ontwerpaanbeveling aan de Commissie gedaan. Op 27 maart 2012 heeft de Commissie haar uitvoerig gemotiveerde advies over de ontwerpaanbeveling van de Ombudsman ingediend. Op 3 april 2012 heeft klager opmerkingen ingediend over het uitvoerig gemotiveerde standpunt van de Commissie.

Analyse en conclusies van de Ombudsman

A. De bewering dat het raadplegingsdocument niet in alle officiële talen van de Unie is gepubliceerd en dat de Commissie in de regel haar raadplegingsdocumenten in al die talen moet publiceren of op verzoek vertalingen aan de burgers moet verstrekken

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

15. Volgens klager heeft de Commissie, door het document alleen in het Engels te publiceren, haar eigen governanceverklaring van 2007 [6] geschonden, en met name het vierde punt, dat luidt: „*De Commissie is vastbesloten om op een open manier te werken. Het probeert actief te communiceren over wat het doet en de beslissingen die het neemt. Alvorens wetgeving en beleid in te voeren, moet de Commissie op grote schaal overleg plegen: de kwaliteit van het EU-beleid hangt af van een brede participatie van burgers, maatschappelijke organisaties en alle belanghebbenden in de hele beleidsketen. De Commissie zet zich in voor een inclusieve aanpak bij het ontwikkelen en uitvoeren van beleid en heeft een reeks interne minimumnormen voor*

raadpleging van belanghebbende partijen goedgekeurd. "In het licht van deze verklaring van de Commissie was klager van mening dat beleidsmaatregelen die alle burgers treffen, moeten worden geraadpleegd op alle burgers en in alle officiële talen van de EU.

16. Klager was ook van mening dat de Commissie de beginselen van openheid, transparantie, behoorlijk bestuur en non-discriminatie heeft geschonden en dat de deelname van de burgers wordt beperkt. Klager gaf het voorbeeld van een andere openbare raadpleging door de Commissie over het Groenboek over de btw [7] . De laatste raadpleging was gericht op praktisch dezelfde doelgroep als de consultatie. De documenten daarvoor werden echter in alle talen van het Verdrag ter beschikking gesteld.

17. Bovendien was de klager van mening dat de door de Commissie aangevoerde redenen voor de publicatie van de raadpleging uitsluitend in het Engels niet geldig waren. Effectbeoordelingen moeten voldoende vooraf worden gepland om zo breed, open en transparant mogelijk te zijn. Het is onaanvaardbaar dat de Commissie zich beroept op „*praktische oplossingen*” die indruisen tegen de beginselen van openheid en transparantie. Ten slotte is het feit dat de raadpleging een „*technisch karakter*” heeft ook geen geldige rechtvaardiging, aangezien het doel van de raadpleging in feite politiek is (herziening van de belasting op financiële transacties) en uiteindelijk gevolgen zal hebben voor consumenten van financiële producten.

18. In verdere correspondentie informeerde klager de Ombudsman over verschillende nieuwe openbare raadplegingen van de Commissie over verschillende onderwerpen. Klager verwees met name naar de openbare raadplegingen over: (I) de herziening van de richtsnoeren inzake overheidsfinanciering voor breedbandnetwerken [8] ; (II) hervorming van de corporate governance [9] ; beste praktijken voor samenwerking tussen de nationale mededingingsautoriteiten van de EU op het gebied van fusies [10] ; IV) vermindering van het gebruik van plastic zakken [11] ; (V) kleine en middelgrote ondernemingen [12] ; (VI) vangstmogelijkheden [13] ; (VII) rapportageverplichtingen inzake staatssteun [14] ; VIII) vrij verkeer van werknemers [15] ; (IX) evaluatie van staatssteun voor audiovisuele werken [16] ; en (x) de richtlijn beroepskwalificaties [17] .

19. Klager heeft bijzondere nadruk gelegd op het feit dat de door de Commissie gebruikte taal(en) niet in alle gevallen dezelfde waren [18] . Hij verklaarde dat de voorbeelden aan de Ombudsman „het onjuiste *en willekeurige beleid van de Commissie ten aanzien van openbare raadplegingen laten zien, dat de beginselen van openheid, transparantie, behoorlijk bestuur en non-discriminatie ter discussie stelt en in gevaar brengt*”. Volgens klager is hieruit gebleken dat de Commissie noch een beleid noch duidelijke richtsnoeren inzake taalkundige kwesties heeft in overlegprocedures.

20. Klager betoogde i) dat alle EU-burgers het recht hebben deel te nemen aan het door de Commissie beoogde overheidsbeleid en ii) dat burgers van dit recht geen gebruik kunnen maken tenzij zij „*doeltreffende kennis van de raadpleging hebben*”. Dit is niet mogelijk als overleg slechts in één taal of in een paar talen beschikbaar is. Uitzonderingen op het algemene beginsel dat alle raadplegingen in alle EU-talen moeten worden gepubliceerd, moeten strikt

worden geïnterpreteerd en toegepast. Het is tegenstrijdig om te stellen dat een openbare raadpleging gericht is op „*het publiek*” en tegelijkertijd in slechts één taal beschikbaar wordt gesteld.

21. In haar advies erkende de Commissie dat „*de taalbarrière voor burgers een belemmering kan vormen om deel te nemen aan haar openbare raadplegingen*”. „De Commissie zet zich in voor meertaligheid met betrekking tot openbare raadplegingen en werkt voortdurend aan verbetering van de situatie op dit gebied. Dit doel kan echter alleen worden bereikt „*binnen de grenzen van de beschikbare middelen*” en, in bepaalde gevallen, „*binnen bepaalde tijdsbeperkingen*”. De Commissie verwees naar haar mededeling over openbare raadplegingen [19] en verklaarde dat zij naar haar mening zowel het gelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel als artikel 10, lid 3, en artikel 11, lid 3, VEU voldoende weerspiegelt. In die mededeling is niet vereist dat raadplegingsdocumenten in alle officiële talen van de EU moeten worden vertaald.

22. Wat de raadpleging betreft, is het onderwerp ervan aangekondigd op de *website Uw stem in Europa* [20] in alle officiële talen van de EU. De uitnodiging om bijdragen in te dienen werd ook gedaan in alle officiële talen van de EU. Dit werd voldoende geacht om aan te geven dat indieningen in alle officiële talen van de EU welkom zijn. Bovendien is de raadplegingspagina beschikbaar in het Engels, Frans en Duits.

23. De consultatienota zelf werd echter alleen in het Engels gepubliceerd, vanwege tijdsgebrek. De kwestie van de belasting in de financiële sector is een zeer hoge prioriteit op de agenda van de Europese instellingen. In haar mededeling over belastingen in de financiële sector heeft de Commissie toegezegd uiterlijk in de zomer van 2011 een alomvattende effectbeoordeling uit te voeren in het kader waarvan de raadpleging is gestart. Vanwege de consultatieperiode van acht weken werd deze onmiddellijk na overeenstemming over de Engelse tekst gepubliceerd.

24. Een vertaling van het document in alle officiële talen van de Unie zou de publicatie ervan aanzienlijk hebben vertraagd en de afronding van de effectbeoordeling tegen de zomer onmogelijk hebben gemaakt. Dit is ook de reden waarom het document niet op verzoek van individuele burgers is vertaald.

25. Tegen deze achtergrond werd een publicatie in het Engels alleen als een praktische oplossing beschouwd, rekening houdend met het feit dat belanghebbenden hun bijdragen in hun respectieve EU-taal kunnen indienen. De Commissie ontving bijdragen in andere talen, zoals het Spaans, het Frans, het Duits en het Portugees. Alle bijdragen werden op voet van gelijkheid verwerkt en kwamen in de analyse van de raadpleging ook tot uiting. Er is geen sprake van discriminatie op taalkundige basis.

26. In zijn opmerkingen verklaarde klager dat hij zijn oorspronkelijke standpunt handhaafde en stelde dat de door de Commissie aangevoerde redenen onaanvaardbaar waren. Klager was van mening dat het absurd is van burgers te verwachten dat zij op openbare raadplegingen in een officiële EU-taal reageren als zij het desbetreffende raadplegingsdocument niet eerder in

hun eigen taal hebben kunnen lezen of begrijpen. Klager was het ook oneens met het standpunt van de Commissie dat het Verdrag geen verplichting oplegt om raadplegingsdocumenten in alle EU-talen te vertalen. Volgens hem is dit een onjuiste uitlegging die geen rekening houdt met het fundamentele recht op inspraak van het publiek in de aangelegenheden van de Unie.

27. Bovendien wees klager erop dat het advies van de Commissie alleen *betrekking had op de concrete raadpleging over de belasting van financiële transacties, maar niet op „de vragen van de Ombudsman over openbare raadplegingen in het algemeen”*. Hij verklaarde dat, zoals blijkt uit de voorbeelden die de Ombudsman in zijn verdere correspondentie heeft gegeven, het taalbeleid van de Commissie zeer restrictief is, het fundamentele recht van de burgers om deel te nemen aan de openbare aangelegenheden van de Unie beperkt en duidelijk discriminerend is. Klager is van mening dat het beleid van de Commissie neerkomt op systematisch wanbeheer.

Beoordeling van de Ombudsman die tot de ontwerpaanbevelingen heeft geleid

A) Wat de raadpleging betreft

28. Het is het al lang bestaande standpunt van de Ombudsman dat het, wat de externe communicatie van de Europese instellingen met de burgers betreft, ideaal zou zijn om het voor deze doeleinden bestemde materiaal in alle officiële talen te publiceren. Om deze externe communicatie doeltreffend te maken, is het noodzakelijk dat de burgers de door de instellingen aan hen verstrekte informatie begrijpen [21] .

29. Wanneer de „ *externe communicatie* ” echter een middel is om de Europese burgers in staat te stellen deel te nemen aan het besluitvormingsproces, wordt meertaligheid een essentiële voorwaarde voor de effectieve uitoefening van het democratische recht van de burger om geïnformeerd te worden over zaken en kwesties die tot wetgeving kunnen leiden. Zoals klager terecht heeft opgemerkt, is het niet redelijk van Europese burgers te verwachten dat zij deelnemen aan een raadpleging, waarvan zij in de eerste plaats de inhoud niet begrijpen.

30. Gezien het feit dat, zoals de Commissie heeft opgemerkt, de belasting op de financiële sector voor alle instellingen van de Unie de hoogste prioriteit heeft, zou het wenselijk zijn gebleken een zo breed mogelijke inspraak van het publiek te waarborgen om het raadplegingsproces te legitimeren. Bovendien, zoals de klager opmerkte, was het onderwerp, ondanks het „ *technische* ” karakter ervan, van direct belang voor grote sectoren van de samenleving, aangezien potentiële belastingen op financiële transacties hoogstwaarschijnlijk door financiële entiteiten aan consumenten zullen worden doorberekend in de vorm van bankkosten of andere kosten.

31. In het onderhavige geval konden alle burgers van de Unie zich ervan vergewissen dat de

Commissie een raadpleging had gestart over de belasting van de financiële sector, waarvoor de sluitingsdatum 19 april 2011 was. Zoals de Commissie heeft verklaard en de Ombudsman zou kunnen nagaan, bevat de website *Uw stem in Europa* inderdaad, in de 23 officiële talen van de Unie, een lijst van de titels van alle raadplegingen die zijn gestart, met inbegrip van de lijst met betrekking tot het onderwerp van deze klacht. Aangezien de raadplegingspagina echter alleen in die drie talen beschikbaar was, konden alleen EU-burgers die Engels, Frans of Duits spreken, nadere informatie krijgen over bijvoorbeeld de wijze waarop zij hun bijdragen moeten indienen. Aangezien de raadplegingsnota alleen in het Engels is opgesteld, konden alleen EU-burgers die Engels spraken op doeltreffende wijze kennis nemen van de feitelijke inhoud van de raadpleging, van de achterliggende redenering, van de aan de orde gestelde problemen en van de voorgenomen maatregelen.

32. Het valt dan ook niet te ontkennen dat slechts een beperkt aantal EU-burgers hun recht om „deel te nemen aan het democratische leven van de Unie” kan uitoefenen, zoals bepaald in artikel 10, lid 3, VEU. Dientengevolge was het „ruime overleg” dat artikel 11, lid 3, VEU vereist, beperkt tot de Engelstalige „betrokken partijen”. Niet-Engelstalige burgers werden dus *ab initio* uitgesloten van deze democratische oefening.

33. In haar advies heeft de Commissie verklaard dat zij bijdragen heeft ontvangen in andere talen dan het Engels, namelijk het Spaans, het Frans, het Duits en het Portugees. Hoewel deze verklaring niet precies beantwoordt aan het tweede deel van de vraag van de Ombudsman (iv), namelijk in welke Verdragstalen de Commissie bijdragen van het grote publiek heeft ontvangen, is het ook onvoldoende om aan te tonen dat individuele burgers daadwerkelijk hebben bijgedragen aan de raadpleging, ondanks het feit dat deze niet in hun eigen taal is gepubliceerd.

34. Enerzijds is het onmogelijk vast te stellen hoeveel burgers in feite ervan werden weerhouden om bijdragen in te dienen omdat het document niet beschikbaar was in hun taal. Anderzijds, volgens eigen onderzoek van de Ombudsman [22], van de in totaal 16 bijdragen van burgers aan deze raadpleging, waren er 11 in het Engels (ongeveer 70 %) en de rest in het Frans of Duits, dat wil zeggen in de talen waarin op de webpagina van de raadpleging enige aanvullende informatie werd verstrekt. Geen van de bijdragen van het grote publiek blijkt in de andere door de Commissie genoemde talen te zijn. Bovendien heeft de Ombudsman verschillende bijdragen aan de raadpleging gelezen en kon hij zich ervan vergewissen dat sommige van de contribuanten het niet eens waren met het besluit van de Commissie om de raadplegingsnota alleen in het Engels te publiceren.

35. Volgens de Ombudsman toont dit aan dat zelfs wanneer EU-burgers daadwerkelijk aan de raadpleging kunnen deelnemen, taalbeperkingen nog steeds worden gezien als een ongelijke behandeling van degenen die de taal die de Commissie voor haar raadpleging heeft gekozen niet spreken. De Commissie heeft zelf erkend dat de taalbarrière inderdaad een belemmering kan vormen voor het recht van de burgers om aan haar openbare raadplegingen deel te nemen.

36. In punt 82 van het arrest *Kik* [23] heeft het Gerecht (thans het Gerecht) geoordeeld dat verwijzingen uit het Verdrag betreffende het taalgebruik niet kunnen worden geacht een

algemeen beginsel van Unierecht te staven dat iedere burger het recht verleent om in alle omstandigheden een versie te hebben van alles wat zijn belangen in zijn taal zou kunnen aantasten [24] . Hieruit volgt dat er omstandigheden kunnen zijn waarin dit recht niet kan worden toegepast. Zij moeten echter bij elke gelegenheid beperkt en gerechtvaardigd zijn [25] . Met andere woorden, ongelijke behandeling is toegestaan wanneer daarvoor een redelijke en objectieve rechtvaardiging bestaat. In casu heeft de Commissie zich beroepen op a) het technische karakter van de raadpleging; en (b) de urgentie ervan als reden om het document alleen in het Engels te publiceren. Derhalve rijst de vraag of de door de Commissie aangevoerde redenen volstaan om de taalbeperkingen in casu te rechtvaardigen.

37. Wat de technische aard van de raadpleging betreft, merkte de Ombudsman op dat de Commissie dit aspect in haar antwoord aan klager van 11 maart 2011 heeft vermeld, maar dit in haar advies niet heeft herhaald. Daarom was de Ombudsman van mening dat de Commissie dit argument heeft opgegeven en dat hij daar geen standpunt in heeft ingenomen.

38. De Commissie heeft in haar advies verwezen naar „*beschikbare middelen*” die haar inspanningen ter verbetering van de meertaligheid tijdens openbare raadplegingen beperken. De Ombudsman was van mening dat deze vage termen niet volstaan om de mogelijke financiële beperkingen van de Commissie bij de toepassing van het meertaligheidsbeginsel in de onderhavige zaak te rechtvaardigen.

39. Voor zover de Commissie ter ondersteuning van haar standpunt redenen van urgentie aanvoerde, was de Ombudsman van mening dat dergelijke overwegingen niet kunnen volstaan om de Commissie het recht te geven volledig voorbij te gaan aan de in artikel 10, lid 3, VEU juncto artikel 11, lid 3, VEU neergelegde doelstellingen van participatie en transparantie, tenzij de moeilijkheden die zij zou hebben ondervonden bij het volledig uitvoeren van die bepalingen, onoverkomelijk zouden zijn. Volgens de Ombudsman is niet vastgesteld dat dit het geval was. Hoe dan ook, zelfs indien dit het geval was, is de reden van de Commissie om in geen enkele fase van de raadplegingsprocedure iets in enige taal te vertalen, duidelijk onevenredig.

40. Hoewel de publicatie van het document dringend was en moest worden voltooid zodra een akkoord over de Engelse tekst was bereikt, een argument dat de Ombudsman niet heeft betwist, had de Commissie er toch voor kunnen zorgen dat niet-Engelstalige burgers eraan konden deelnemen. Met name had de Commissie de burgers, zelfs na de publicatie, maar nog steeds binnen de tijdslimiet die hen in staat stelt antwoorden te sturen, kunnen voorzien van een vertaling van de essentiële onderdelen van het raadplegingsdocument in alle talen van het Verdrag. De Commissie had op zijn minst de basisinformatie kunnen verstrekken die beschikbaar is op de webpagina van de raadpleging in het Engels, Frans en Duits, in alle talen van het Verdrag. Een andere oplossing zou zijn geweest de burgers op verzoek een vertaling te bezorgen.

41. Als zij van een van deze middelen gebruik had gemaakt, had de Commissie vertragingen bij de start van de raadpleging kunnen voorkomen, aangezien de vertaling *achteraf* zou zijn verstrekt. Bovendien zouden vertalingen op verzoek de vereiste inspanningen op het gebied van kosten en personele middelen tot een minimum hebben beperkt, aangezien zij alleen in de

talen waarvoor een verzoek is ingediend, zouden zijn verstrekt. Uit het standpunt van de Commissie blijkt dat zij geen van deze alternatieven in aanmerking heeft genomen. Integendeel, in antwoord op het eerste deel van de vraag (ii) van de Ombudsman verklaarde de Commissie dat „ *de [C] op verzoek niet is vertaald* ”, vanwege de hierboven genoemde tijdsdruk. Helaas heeft de Commissie, zoals de Ombudsman haar had gevraagd, niet duidelijk gemaakt of zij daadwerkelijk vertaalverzoeken heeft ontvangen.

42. Bovendien had de Ombudsman er geen twijfel over bestaan dat de publicatie van de nota in het Engels slechts automatisch een aanzienlijk aantal potentiële bijdragers uitsluit om daadwerkelijk aan de raadpleging deel te nemen, aangezien zij het niet begrepen. Dat had discriminerend kunnen zijn. De Ombudsman merkte op dat de Commissie in haar advies niet ingaat op het argument van klager in dit verband. In plaats daarvan heeft de Commissie zich beperkt tot de vaststelling dat er geen sprake was van discriminatie tussen de bijdragen op taalkundige basis. Het doel van deze klacht was echter niet een vermeende discriminatie van bijdragen , maar van potentiële contribuanten , in een zeer vroeg stadium van het raadplegingsproces.

43. Volgens de Ombudsman illustreert het bovenstaande toepassingsgebied dat de Commissie i) onterecht en ii) het recht van niet-Engels sprekende burgers om te worden geraadpleegd onevenredig heeft beperkt. Dit was een geval van wanbeheer.

44. Aangezien de raadpleging reeds was afgesloten tegen de tijd dat zijn onderzoek naar deze klacht was afgerond, was het voor de Ombudsman niet langer mogelijk om te zoeken naar een oplossing die het bovengenoemde geval van wanbeheer zou hebben weggenomen en klager overeenkomstig artikel 3, lid 5, van het Statuut van de Ombudsman [26] tevreden zou hebben gesteld. Aangezien de algemene kwestie die ten grondslag ligt aan de onderzochte klacht echter duidelijke algemene implicaties had en als zodanig voor de toekomst kon worden verholpen, deed de Ombudsman de eerste ontwerpaanbeveling die hieronder is weergegeven.

B) Wat betreft de algemene taalpraktijk in overlegprocedures

45. Om te beginnen herinnerde de Ombudsman eraan dat het Verdrag van Lissabon het recht van burgers en verenigingen om deel te nemen aan het democratische leven van de Unie versterkt [27] . Voorts moeten de instellingen van de Unie een open, transparante en regelmatige dialoog onderhouden met representatieve organisaties en het maatschappelijk middenveld. Een „ *regelmatige dialoog* ” houdt volgens de Ombudsman in dat er een echt debat over het beleid met het maatschappelijk middenveld wordt gevoerd. De eerste stap daartoe is het informeren en raadplegen van deze laatste over mogelijke initiatieven. Het is juist in dit stadium dat de Commissie via haar openbare raadplegingen een essentiële rol moet spelen.

46. Het spreekt voor zich dat meertaligheid tegelijkertijd de middelen is om de Commissie in staat te stellen zoveel mogelijk burgers bij haar openbare raadplegingen te betrekken, en de garantie dat het maatschappelijk middenveld als geheel de samenhang en transparantie van de activiteiten van de Unie kan controleren.

47. Hoewel de Commissie uit de algemene inhoud van het advies van de Commissie geen duidelijk en nauwkeurig antwoord heeft gegeven op de bewering in het onderzoek van de Ombudsman, heeft de Ombudsman afgeleid dat het beginsel van meertaligheid bij openbare raadplegingen naar zijn mening van toepassing is op „ *beschikbare middelen* ” en „ *tijdsbeperkingen* ”. Noch de inhoud van het advies van de Commissie, noch de voorbeelden van openbare raadplegingen die de Ombudsman in de loop van dit onderzoek heeft geanalyseerd, verduidelijken echter i) de omstandigheden waaronder die vermeende uitzonderingen kunnen worden toegepast; en, nog belangrijker, (ii) de beschikbare garanties voor burgers.

48. Ten eerste was de Ombudsman van mening dat de verklaring van de Commissie dat de mededeling over het overleg a) „ *de beginselen van gelijkheid en evenredigheid en de relevante artikelen 10, lid 3, en 11, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie voldoende [is] weerspiegelen* ”, en b) niet vereist dat raadplegingsdocumenten in alle talen van het Verdrag worden gepubliceerd, volstrekt teleurstellend is.

49. Enerzijds is het moeilijk te begrijpen hoe bovengenoemde beginselen en artikelen kunnen worden geacht te zijn nageleefd in verband met een onderwerp dat niet eens in de mededeling wordt genoemd.

50. Anderzijds maakt het feit dat de mededeling geen bepalingen bevat met betrekking tot de talen die bij openbare raadplegingen worden gebruikt, de zaak zeker niet overbodig. Het uitvloeisel van deze situatie is veeleer dat essentiële aspecten van een raadplegingsprocedure in die mededeling niet naar behoren in aanmerking worden genomen, hoewel zij dat moeten zijn.

51. Ten tweede zou de Ombudsman zich ervan kunnen vergewissen dat het „portaal *Uw stem in Europa*”, het „*één toegangspunt van de Europese Commissie*” tot een breed scala aan raadplegingen, discussies en andere instrumenten, waarmee burgers „ *een actieve rol kunnen spelen in het Europese beleidsvormingsproces* ” geen volwaardige uitleg bevat waarom raadplegingsdocumenten niet in alle officiële talen van de EU beschikbaar zijn.

52. Hoewel het waar is dat de homepage een sectie bevat met de titel „ [Waarom is sommige informatie niet in mijn taal? \[Link\]](#)”, de enige verwijzing naar raadplegingen stelt dat “[i]n specifiek, raadplegingsdocumenten gericht op gespecialiseerde doelgroepen niet noodzakelijkerwijs in alle talen worden gepubliceerd. Antwoorden zijn echter aanvaardbaar in alle EU-talen, tenzij uitdrukkelijk anders vermeld in de raadplegingsdocumenten zelf.” De overige toelichtingen, die beschikbaar zijn via een link naar de veelgestelde vragen over het Europa-portaal [28], zijn algemeen en verwijzen voornamelijk naar de taal van de informatie op die website. Er wordt echter geen specifieke informatie over het overleg verstrekt.

53. De Ombudsman betwijfelde daarom of de Commissie een duidelijk taalbeleid heeft met betrekking tot openbare raadplegingen. Deze twijfel werd versterkt door de raadplegingsvoorbeelden die klager in zijn verdere correspondentie aan de Ombudsman heeft verstrekt. Uit deze voorbeelden blijkt dat de Commissie in haar openbare raadplegingen een

verscheidenheid aan taalcombinaties gebruikt, die niet noodzakelijkerwijs een voorspelbaar patroon volgen.

54. Hoewel het onderwerp (dat wil zeggen de titel) van de raadpleging altijd beschikbaar is in alle EU-talen op *Uw stem in Europa*, is slechts één van de elf door de klager verstrekte raadplegingspagina's beschikbaar in alle talen van het Verdrag (namelijk die betreffende corporate governance). Voor de rest zijn er drie beschikbaar in het Engels, Frans en Duits (namelijk raadplegingen over de toekomst van de btw, over het vrije verkeer van werknemers en over beroepskwalificaties) en zeven alleen in het Engels. Deze situatie is duidelijk niet in overeenstemming met het standpunt van de Ombudsman [29] dat goed bestuur vereist dat de instellingen, organen en instanties van de EU zoveel mogelijk informatie verstrekken aan de burgers in hun eigen taal.

55. Bovendien is het niet duidelijk of alleen gerichte raadplegingen in een beperkt aantal EU-talen worden gepubliceerd, zoals vermeld op het portaal *Uw stem in Europa*. Zo was de raadplegingsnota over het vrije verkeer van werknemers alleen beschikbaar in het Engels, hoewel het ging om een fundamenteel aspect van het EU-burgerschap, waardoor alle EU-burgers inherent werden getroffen. Evenzo werd de raadpleging over het verminderen van het gebruik van plastic zakken, specifiek gericht op „*het publiek*” en waaraan het duidelijk was dat veel burgers zouden bijdragen als gevolg van het onderwerp „*gezond verstand*” in kwestie, alleen in het Engels gepubliceerd. Hetzelfde gebeurde met de raadpleging over kleine en middelgrote ondernemingen, terwijl het raadplegingsdocument over overheidsfinanciering voor breedbandnetwerken, waarvan de doelgroep bestond uit „[m]emberstaten, overheidsinstanties, exploitanten van elektronische communicatie, investeerders van breedbandnetwerken”, in alle EU-talen werd gepubliceerd.

56. De Ombudsman concludeerde daarom dat de criteria die de Commissie hanteert om het aantal EU-talen waarin zij haar openbare raadplegingen publiceert, te verminderen, niet duidelijk zijn.

57. Hieruit volgt dat, wat het beleid van de Commissie inzake openbare raadpleging betreft, de in artikel 10, lid 3, en artikel 11, lid 3, VEU neergelegde uitzonderingen op de beginselen van democratische burgerparticipatie aan het besluitvormingsproces en van een brede raadpleging door de Commissie niet of niet zijn aangetoond dat zij objectief, gerechtvaardigd en evenredig zijn. Dit was een geval van wanbeheer.

58. Aangezien het de verantwoordelijkheid van de Commissie is om een einde te maken aan een door de Ombudsman geïdentificeerd geval van wanbeheer, dat gevolgen heeft voor burgers in het algemeen, deed de Ombudsman de tweede ontwerpaanbeveling, die hieronder is weergegeven.

De ontwerpaanbevelingen van de Ombudsman luiden als volgt:

„ 1. De Commissie moet in beginsel haar raadplegingsdocumenten in alle officiële talen van de Unie publiceren of de burgers op verzoek een vertaling bezorgen. Daarbij moet de Commissie er

rekening mee houden dat het Verdrag van Lissabon bijzondere nadruk heeft gelegd op het recht van het maatschappelijk middenveld om deel te nemen aan het democratische leven van de Unie.

2. Voorts moet de Commissie bij haar openbare raadplegingen duidelijke, objectieve en redelijke richtsnoeren opstellen betreffende het gebruik van de talen van het Verdrag, rekening houdend met het feit dat elke beperking van de beginselen van democratische burgerparticipatie in het besluitvormingsproces en van een brede raadpleging door de Commissie, zoals verankerd in artikel 10, lid 3, en artikel 11, lid 3, VEU, gerechtvaardigd en evenredig moet zijn. Deze richtsnoeren moeten openbaar en gemakkelijk toegankelijk zijn. De Commissie zou deze kunnen opnemen in haar uitstekende algemene beginselen en minimumnormen voor raadpleging van belanghebbende partijen, of in ieder geval op de website van Your Voice in Europe .

De argumenten die na zijn ontwerpaanbevelingen aan de Ombudsman zijn voorgelegd

Het uitvoerig gemotiveerde advies van de Commissie

59. In haar uitvoerig gemotiveerde advies over de ontwerpaanbevelingen verklaarde de Commissie dat zij prioriteit moet geven aan haar vertaalwerkzaamheden in het licht van het belang en de urgentie van haar verschillende activiteiten en de beschikbare begrotings- en personele middelen. Het vertaalbudget is bevroren en zal waarschijnlijk zo blijven. Zodra aan de wettelijke verplichtingen, zoals de vertaling van wetgevingsteksten, is voldaan, blijft de Commissie haar vertaalactiviteiten prioriteren in concurrerende behoeften, zodat de beschikbare middelen optimaal kunnen worden benut. Hoewel noch de Verdragen noch Verordening 1/1958 [30] tot bepaling van de door de Europese Economische Gemeenschap te gebruiken talen een wettelijke verplichting oplegt om alle openbare documenten te vertalen, heeft de Commissie een politieke keuze gemaakt om de transparantie te vergroten en de beleidsvorming te verbeteren door „grote delen van haar werkzaamheden boven en buiten de wetgevingssfeer” te vertalen.

60. In de mededeling van de Commissie over openbare raadplegingen wordt een onderscheid gemaakt tussen raadplegingen die door de Commissie zijn gestart vóór de goedkeuring van een wetgevingsvoorstel en het daaropvolgende geformaliseerde en verplichte besluitvormingsproces overeenkomstig de Verdragen. Het Hof van Justitie heeft zelf geoordeeld dat er geen algemeen beginsel van het Unierecht bestaat dat iedere burger een versie moet hebben van elk document dat hem of haar in alle omstandigheden in zijn taal kan vertalen. Bovendien komt de publicatie van een raadpleging niet neer op het „verzenden” van een document aan burgers in de zin van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1/1958. Burgers hebben echter wel het recht om hun bijdragen in elke officiële taal in te dienen.

61. Een soortgelijke situatie doet zich voor in verband met de informatie die op de website van de Commissie wordt gepubliceerd. De Commissie tracht deze informatie in zoveel mogelijk

talen beschikbaar te stellen en tegelijkertijd een evenwicht te vinden tussen de kosten en baten van dergelijke vertalingen, waarvan de verstrekking verder gaat dan haar wettelijke verplichtingen. De taalkeuze hangt af van verschillende factoren, zoals de aard van de informatie, urgentie, relevantie en doelgroep. In de mededeling van de Commissie over openbare raadplegingen is reeds bepaald dat de methode en de omvang van de raadpleging in verhouding moeten staan tot het effect en de specifieke beperkingen ervan.

62. Met betrekking tot het voorstel van de Ombudsman om op verzoek vertalingen te verstrekken, was de Commissie van mening dat het niet efficiënt of economisch zou zijn om op verzoek van één enkele burger raadplegingsdocumenten, gericht op een groot publiek, te vertalen. Bovendien zou dit betekenen dat de ene taal voorrang krijgt boven de andere. De taalkeuze behoort tot de instelling en wordt bepaald op basis van een aantal factoren die verband houden met de raadpleging. Het kan niet afhankelijk zijn van individuele verzoeken. De Commissie werkt bovendien aan een nieuwe machinevertalingdienst, die vanaf eind 2013 kan bijdragen aan de diensten die de Commissie aan burgers en lidstaten aanbiedt of ondersteunt.

63. Kortom, de Commissie was van mening dat haar huidige vertaalbeleid geenszins het recht van burgers op grond van het Verdrag om deel te nemen aan het democratische leven van de Unie inperkt. De burgers hebben gelijke toegang tot het besluitvormingsproces, aangezien de voorstellen van de Commissie in alle officiële talen in het Publicatieblad worden gepubliceerd. Interne voorbereidende documenten worden aan de Europese en nationale parlementen verstrekt in de door de Commissie gebruikte taalversie. Wat het recht op breed overleg betreft, verwijst het VEU naar „*de betrokken partijen*”, een opzettelijk restrictieve uitdrukking die de Commissie in staat stelt niet al haar raadplegingen tot alle burgers te richten. Ten slotte functioneert transparantie met betrekking tot de toegang van het publiek tot documenten op dezelfde wijze, dat wil zeggen dat altijd toegang wordt verleend tot de bestaande taalversies van de gevraagde documenten.

64. De Commissie nam niettemin nota van de opmerkingen van de Ombudsman over inconsistenties in het gebruik van officiële talen tijdens haar openbare raadplegingen. Om deze situatie te verhelpen heeft de Commissie zich ertoe verbonden te werken aan een coherenter taalbeleid, in overeenstemming met de prioriteiten die zijn vastgesteld in de mededeling betreffende vertalingen [31].

Opmerkingen van klager

65. In zijn opmerkingen over het uitvoerig gemotiveerde standpunt van de Commissie herinnerde klager aan de democratische beginselen die zijn neergelegd in artikel 9 [32], artikel 10, lid 3, en artikel 11, lid 3, VEU, en verklaarde hij dat louter economische redenen de Commissie niet het recht kunnen geven daarvan af te wijken. Als geld het probleem is, zou de Commissie kunnen overwegen mogelijke overbodige kosten weg te nemen.

Beoordeling van de Ombudsman na zijn ontwerpaanbevelingen

66. De Ombudsman heeft de uitvoerig gemotiveerde mening van de Commissie zorgvuldig gelezen, maar blijft niet overtuigd door zijn argumenten. De Ombudsman is het met de Commissie eens dat de publicatie van wetgevingsvoorstellen in alle talen noodzakelijk is om burgers *in staat te stellen hun „recht op deelname aan het democratische leven van de Unie” uit te oefenen* (artikel 10, lid 3, VEU). De Ombudsman kan echter niet aanvaarden dat een dergelijke publicatie voldoende is om dat recht te waarborgen. Integendeel, het is in de voorgaande fase, dat wil zeggen, wanneer de Commissie nog niet in gedachten is en haar voorstellen nog niet als zodanig zijn aangenomen, dat de burgers moeten worden opgeroepen deel te nemen en hun standpunt over toekomstige wetgeving kenbaar te maken en aldus gevolgen te hebben voor de besluitvorming in de EU. Het EU-recht en de rechten die het aan EU-burgers verleent, zijn niet bedoeld om een dode letter te blijven. Het is moeilijk voor te stellen hoe burgers daadwerkelijk een door het Verdrag gewaarborgd recht zouden kunnen genieten en rechtstreeks inspraak kunnen hebben in de aangelegenheden van de Unie, als zij pas op de hoogte zijn van het standpunt van de Commissie zodra het is vastgesteld en het formele wetgevingsproces is begonnen. Dit kan tot op zekere hoogte mogelijk zijn voor lobbyorganisaties die specifieke belangengroepen vertegenwoordigen, maar niet voor de overgrote meerderheid van de gewone burgers.

67. Evenmin is de Ombudsman overtuigd van de verwijzingen van de Commissie naar haar wettelijke verplichtingen in dit verband. De Ombudsman erkent dat artikel 11, lid 3, VEU inderdaad verwijst naar raadplegingen met „*betrokken partijen*” en dat deze uitdrukking in sommige contexten verwijst naar specifieke groepen in plaats van naar alle burgers. Zoals echter vermeld in de ontwerpaanbevelingen van de Ombudsman (zie punt 55 hierboven), zijn de „betrokken partijen” in sommige openbare raadplegingen volgens de Commissie zelf Europese burgers in het algemeen. Zelfs dergelijke raadplegingen worden echter soms slechts in één officiële taal of in slechts enkele officiële talen gepubliceerd.

68. Bovendien mogen de specifieke vereisten van artikel 11, lid 3, volgens de Ombudsman niet worden opgevat als een beperking van de meer algemene bepalingen van titel II van het VEU, met name artikel 9, artikel 10, lid 3, en artikel 11, lid 1, waarin duidelijk wordt aangegeven dat het de bedoeling is de democratie en de betrokkenheid van het publiek bij de aangelegenheden van de Unie te versterken. De verplichting van de Commissie om alle burgers in staat te stellen zich te informeren over de onderwerpen van haar openbare raadplegingen vloeit dus rechtstreeks voort uit de democratische beginselen waarop de Unie is gebaseerd.

69. In dit opzicht kunnen beperkingen op het gebied van middelen en begroting bovendien niet rechtvaardigen dat de burgers zelf *systematisch* worden belast met het betalen van raadplegingsdocumenten die via de openbare raadplegingen van de Commissie aan het democratische leven van de Unie willen deelnemen. De Ombudsman handhaaft daarom zijn standpunt, zoals geformuleerd in de ontwerpaanbevelingen, dat „de **Commissie ervoor moet zorgen dat alle Europese burgers in staat zijn haar openbare raadplegingen te begrijpen, die in beginsel in alle officiële talen moeten worden gepubliceerd**”.

70. In het licht van het bovenstaande concludeert de Ombudsman met spijt dat de Commissie

(i) geen echte bereidheid heeft getoond om ervoor te zorgen dat alle **Europese burgers in staat zijn haar openbare raadplegingen te begrijpen, die principieel in alle talen van het Verdrag moeten worden gepubliceerd, en ii) een** overtuigende en aanvaardbare rechtvaardiging aanvoeren om het gebruik van de Verdragstalen in haar raadplegingsprocedures te beperken. De Commissie bestendigt dus de gevallen van wanbeheer die zijn vastgesteld in de paragrafen 43 en 57 van het ontwerpaanbevelingsvoorstel van de Ombudsman.

71. Aangezien het recht van de burgers om deel te nemen aan aangelegenheden van de Europese Unie een essentieel aspect is van de democratische werking van de Unie, van haar openheid en transparantie en uiteindelijk van het Europees burgerschap als zodanig, zou de Ombudsman van mening zijn dat de huidige zaak overeenkomstig artikel 3, lid 6, van zijn Statuut [33] een speciaal verslag aan het Europees Parlement verdient. De Ombudsman merkt echter op dat het Europees Parlement op 14 juni 2012 een resolutie heeft aangenomen over „*openbare raadplegingen en de beschikbaarheid ervan in alle EU-talen*” [34], punt 2, waarin *de Commissie wordt verzocht ervoor te zorgen dat het recht van elke EU-burger om zich tot de EU-instellingen in een van de officiële talen van de EU te richten volledig wordt geëerbiedigd en uitgevoerd door ervoor te zorgen dat openbare raadplegingen beschikbaar zijn in alle officiële talen van de EU, dat alle raadplegingen gelijk worden behandeld en dat er geen sprake is van discriminatie op basis van taal tussen raadplegingen*. In deze omstandigheden lijkt een speciaal verslag in de onderhavige zaak overbodig.

74. De Ombudsman sluit dus zijn onderzoek naar de onderhavige klacht af met de kritische opmerking hieronder.

B. De kritische opmerking van de Ombudsman

De Ombudsman sluit zijn onderzoek naar deze klacht af met de volgende kritische opmerking:

De Commissie moet ervoor zorgen dat alle Europese burgers inzicht krijgen in haar openbare raadplegingen, die in beginsel in alle officiële talen moeten worden gepubliceerd. Het verzuim om dit te doen is een geval van wanbeheer.

Klager en de Commissie zullen van dit besluit in kennis worden gesteld. De Ombudsman stuurt ook een kopie van het besluit aan de voorzitter van het Europees Parlement, zodat het Parlement hiermee rekening kan houden bij de behandeling van het antwoord van de Commissie op haar resolutie van 14 juni 2012. Hij zal het Parlement ook informeren over de follow-up van de kritische opmerking door de Commissie.

Gedaan te Straatsburg op 4 oktober 2012

[1] Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over de belastingheffing in de financiële sector (COM/2010/549), beschikbaar op:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/com_2010_0549_en.pdf
[Link]

[2]

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2011_02_financial_sector_taxation_en.htm
[Link]

[3]

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/financial_sector/consultation_en.htm
[Link]

[4] " *Iedere burger heeft het recht deel te nemen aan het democratische leven van de Unie. Besluiten worden zo openlijk en zo dicht mogelijk bij de burger genomen.* "

[5] „ *De Europese Commissie voert breed overleg met de betrokken partijen om ervoor te zorgen dat het optreden van de Unie coherent en transparant is.* "

[6] Governanceverklaring van de Europese Commissie van 30 mei 2007, beschikbaar op:
http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/doc/governance_statement_en.pdf [Link]

[7] Groenboek over de toekomst van de btw — Naar een eenvoudiger, robuuster en efficiënter btw-stelsel, beschikbaar op:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.html
[Link]

[8] http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_broadband_guidelines/index_en.html
[Link]

[9] http://ec.europa.eu/news/business/110427_en.html [Link]

[10] http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_merger_best_practices/index_en.html
[Link]

[11] Overleg over opties om het gebruik van plastic draagtassen te verminderen en opties om de eisen inzake biologische afbreekbaarheid in Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval en de zichtbaarheid van biologisch afbreekbare verpakkingsproducten voor consumenten te verbeteren. Beschikbaar op:

http://ec.europa.eu/environment/consultations/plasticbags_en.html [Link]

[12] Openbare raadpleging: Small Business, Big World — Een nieuw partnerschap om kmo's te helpen wereldwijde kansen te grijpen. Beschikbaar op:

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/international/listening-stakeholders/public-consultation-sme-support/index_en.html
[Link]

[13] http://ec.europa.eu/fisheries/partners/consultations/fishing_opportunities/index_en.html
[Link]

[14] Overleg over wijziging van de rapportageverplichtingen inzake staatssteun, beschikbaar op: http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_reporting_obligations/index_en.html
[Link]

[15] Overleg over EU-initiatieven voor de handhaving van de EU-regels inzake het vrije verkeer van werknemers, beschikbaar op: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=699&consultId=8&visib=0&furtherConsult=yes&langId=en>
[Link]

[16] http://ec.europa.eu/competition/consultations/2011_state_aid_films/index_en.html [Link]

[17] Overleg: Modernisering van de richtlijn beroepskwalificaties, beschikbaar op: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2011_professional_qualifications_directive
[Link]

[18] De door de Commissie gebruikte talen waren als volgt: I) bekendmaking in het Engels, raadplegingsdocument in alle EU-talen; II) bekendmakings- en raadplegingsdocument in alle EU-talen; III) aankondigings- en raadplegingsdocument in het Engels; IV) aankondigings- en raadplegingsdocument in het Engels; (V) aankondigings- en raadplegingsdocument in het Engels; VI) bekendmaking in het Engels, raadplegingsdocument in alle EU-talen; (VII) aankondiging in het Engels, raadplegingsdocument in alle EU-talen; (VIII) bekendmaking in het Engels, Frans en Duits, raadplegingsdocument in het Engels; (IX) bekendmaking in het Engels, raadplegingsdocument in alle EU-talen; (x) bekendmaking in het Engels, Frans en Duits, raadplegingsdocument in alle EU-talen.

[19] Mededeling van de Commissie: Naar een versterkte cultuur van overleg en dialoog — Algemene beginselen en minimumnormen voor raadpleging van belanghebbende partijen door de Commissie (COM(2002) 704) van 11 december 2002.

[20] http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/2011/index_en.html [Link]

[21] Zie het besluit van de Europese Ombudsman over klacht 871/2006/(BB)MHZ, punt 2.9.

[22] http://circa.europa.eu/Public/irc/taxud/consultation_taxation/library [Link]

Zaak T-120/99, *Kik/BHIM*, Jurispr. 2001, blz. II-2235, punt 64. Het Hof heeft dit arrest in hogere voorziening bevestigd: Zaak C-361/01, *Kik/BHIM*, Jurispr. 2003, blz. I-8283, punt 83.

[24] Het Gerecht heeft dit standpunt herhaald in zijn meest recente arresten van 3 februari 2011, *Italië/Commissie*, T-205/07, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie, punt 50, en arrest van 13 september 2010, *Spanje/Commissie*, T-156/07 en T-232/07, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie, punt 53 (in de oorspronkelijke Franse versie): „...ainsi qu'il a déjà été jugé par la Cour, les nombreuses références dans le traité CE à l'emploi des langues ne peuvent être considérées comme étant la expression d'un principe général de droit communautaire assurant à chaque citoyen le droit à ce que tout ce qui serait susceptible d'affecter ses intérêts soit rédigé dans sa langue en toutes circonstances.

[25] Conclusie van advocaat-generaal Poiares Maduro in zaak C-160/03, punt 38.

[26] „Voor zover mogelijk zoekt de Ombudsman samen met de betrokken instelling of het betrokken orgaan een oplossing om het geval van wanbeheer weg te nemen en aan de klacht te voldoen.”

[27] Zie over dit onderwerp de presentatie van de Ombudsman tijdens de ontbijtbeleidsbriefing van het Europees Beleidscentrum, gehouden te Brussel op 23 mei 2011. Beschikbaar op: <http://www.ombudsman.europa.eu> [Link]

[28] http://europa.eu/abouteuropa/faq/index_en.html [Link]

[29] Zie de besluiten van de Ombudsman in de zaken 939/99/ME, 1146/2001/IP en zijn speciaal verslag aan het Europees Parlement naar aanleiding van de ontwerpaanbeveling aan de Raad van de Europese Unie in zaak 1487/2005/GG, alle beschikbaar op www.ombudsman.europa.eu.

Verordening nr. 1 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap, PB 17 van 6.10.1958, blz. 385.

[31] Mededeling aan de Commissie: Vertaling in de Commissie — Inspelen op de uitdagingen van 2007 en daarna (SEC(2006)1489).

[32] „In al haar activiteiten neemt de Unie het beginsel van gelijkheid van haar burgers in acht, die gelijke aandacht krijgen van haar instellingen, organen en instanties [...]”

[33] Besluit van het Europees Parlement van 9 maart 1994 inzake het statuut van de Ombudsman en de algemene voorwaarden voor de uitoefening van zijn ambt (94/262/EGKS, EG, Euratom), PB 1994, L 113, blz. 15. Artikel 3, lid 6, luidt als volgt: „Indien de Ombudsman vaststelt dat er sprake is van wanbeheer, stelt hij de betrokken instelling of het betrokken orgaan daarvan in kennis, zo nodig met het opstellen van ontwerpaanbevelingen. De instelling of het orgaan daarvan in kennis stelt, zendt de Ombudsman binnen drie maanden een omstandig advies toe.

Resolutie van het Europees Parlement van 14 juni 2012 over openbare raadplegingen en de

beschikbaarheid ervan in alle EU-talen (2012/2676(RSP))

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0256&language=EN>

[Link]